

Bartosz Grohman

"Konferencja Jeune Barreau", (Bruksela 12-14 stycznia 2006 r.)

Palestra 51/5-6(581-582), 366-368

2006

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

„KONFERENCJA JEUNE BARREAU”
(BRUKSELA 12–14 STYCZNIA 2006 R.)

Jak co roku, w drugim tygodniu stycznia, adwokatura brukselska zorganizowała konferencję „Młodych Adwokatów” i choć dawno już średnia wieku uczestników jest trudna do określenia jako „młoda”, jest to najbardziej znana uroczystość adwokatury nie tylko brukselskiej, ale i belgijskiej.

Tradycyjnie, działacze izby brukselskiej zapraszają do uczestnictwa nie tylko adwokatów francuskojęzycznych z Belgii i Francji, ale także i przedstawiciele innych adwokatów europejskich, afrykańskich i amerykańskich.

W imieniu prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej na Konferencję udał się adw. Bartosz Grohman z izby warszawskiej.

Konferencja rozpoczęła się w czwartek od uroczystej kolacji wydawanej przez dziekana francuskojęzycznej izby brukselskiej pana Johna Bigwooda. W tym roku uczestników gościły wnętrza Pałacu d’Egmont (na co dzień niedostępne dla turystów). W wykwintnych wnętrzach pałacowych odbywały się liczne dyskusje przybyłych delegatów, nieskończone prezentacje i rozmowy na tematy korporacyjne. We wszystkich krajach adwokatura styka się z różnymi problemami i trudno jest oszacować, czy obecne zawirowania wokół polskiej adwokatury predestynują nas do stwierdzenia, że skala naszych problemów jest wyjątkowa. Powszechnie jest przekonanie, że następuje ogólnoeuropejskie pogorszenie warunków pracy adwokata. Komplikują się przepisy, zwiększa się ilość rygorów w postępowaniach, rosną oczekiwania klientów, którzy są coraz bardziej wymagający i świadomi swoich praw.

Miałem przyjemność odbyć rozmowę z dziekanem izby brukselskiej, który za moim pośrednictwem prosił o przekazanie pozdrowień Prezesowi NRA oraz wszystkim Koleżankom i Kolegom w Polsce, co niniejszym czynię.

Następnie zostałem przedstawiony panu Robertowi De Baerdemaekerowi, który będzie kolejnym dziekanem izby brukselskiej. W toku rozmowy nawiązywaliśmy kilkakrotnie do problematyki szkolenia adwokatów i aplikantów. Pan De Baerdemaeker był bardzo zainteresowany systemem naszego szkolenia, który wydał mu się bardziej dopracowany aniżeli w Belgii. Omówiliśmy koncepcję próbnej wymiany aplikantów. Jeśli plan by się powiódł, to istnieje możliwość dalszych działań. Dość istotnym jednak problemem, jaki dostrzegliśmy, jest brak znajomości języka polskiego pośród adwokatów i aplikantów belgijskich. Nie da się ukryć, że problematyka ta dość zasadniczo ogranicza zakres współpracy pomiędzy naszymi korporacjami. Do dyskusji szybko dołączył mec. Delos N. Lutton, prezes Union Internationale des Avocates. W dość serdecznej atmosferze prowadziliśmy dyskusję o w spopularyzowaniu idei międzynarodowych organizacji adwokackich. UIA boryka się z dość kluczowym dla niej problemem braku szerszej rozpoznawalności wśród adwokatów niefrancuskojęzycznych. Prezes Lutton ubolewał, że brak jest samej woli współpracy pomiędzy międzynarodowymi organizacjami adwokackimi. W trakcie naszej rozmowy zaproponowałem prezesowi Luttonowi, aby UIA

pozyskiwała członków i sympatyków wśród młodych adeptów zawodu, a nawet wśród studentów szkół prawniczych. Podsunąłem propozycję skontaktowania go z ELSA w Polsce.

Następnego dnia o godz. 10.00 w gmachu Pałacu Sprawiedliwości w przepięknej sali wykładowej Sądu Apelacyjnego odbyło się seminarium na temat walki z terroryzmem międzynarodowym i ochrony fundamentalnych praw człowieka. Poprowadzili je: Anne Weyembergh, profesor Université Libre w Brukseli i zarazem koordynator akademickiej sieci europejskiego prawa karnego (ECLAN), adw. Andre Risopoulos oraz Pascal Dourneau-Josette, radca Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

Po seminarium, w kameralnych salach biblioteki Sądu Najwyższego, odbyło się przyjęcie, którego gospodarzem był prezes Sądu Najwyższego.

Wśród grupy gości miałem okazję porozmawiać z panią mecenas Andreeą Szucs – która jest wiceprezesem Węgierskiej Rady Adwokackiej, a w marcu miała się starać o wybór na stanowisko prezesa. Mec. Szucs zwróciła uwagę na szereg podobieństw problemowych, z jakimi stykają się polska i węgierska adwokatura. Dość ciekawa była jej konstatacja, iż Budapeszt jest o tyle interesujący, iż w przeciwieństwie do Warszawy, Pragi czy Moskwy nie znajduje się w nim aż tyle zagranicznych kancelarii międzynarodowych. Według opowieści adw. Szucs, w Budapeszcie bardzo prężne są lokalne firmy prawnicze. Być może taka tendencja wystąpi z czasem również w Polsce czy Republice Czeskiej.

Zgodnie z tradycją, o godz. 14.45 odbyła się uroczystość pod tablicą upamiętniającą poległych adwokatów w I i II wojnie światowej. W trakcie 20-minutowej uroczystości, podczas której wszyscy wystąpili w togach, lektor wyczytał 58 nazwisk. Chwilę zadumy zamięlił mi jedynie fakt, iż przed oczami miałem znajdującą się na murach siedziby Okręgowej Rady Adwokackiej w Warszawie tablicę upamiętniającą prawie 800 kolegów adwokatów i aplikantów poległych w latach 1939–1945. Cóż powiedzieć, skoro skala strat jest tak skrajnie odmienna.

Następnie goście zostali zaproszeni na wykład zorganizowany przez prezesa stowarzyszenia „Młodych Adwokatów” – adw. Mehdię Aboudiego, na którym dokonano uroczystego i symbolicznego otwarcia Konferencji.

Wieczorem uczestników zaproszono na wieczorną zabawę w klubie.

W sobotę o godz. 12.00 w salach Teatre Rogal de la Monnaie odbył się koncert muzyki klasycznej połączony z lunchem dla gości. Była to kolejna i zarazem ostatnia okazja, aby dokończyć różne dyskusje, omówić dalsze plany współpracy i wymienić przejeżdżość.

Konferencja pokazuje, jak ważne są kontakty międzynarodowe. To nie tylko czysta kurtuazja, ale i wspaniała okazja do bieżącego monitorowania wydarzeń w innych adwokaturnach europejskich i śledzenia trendów oraz kierunków, w jakim idą zmiany. Liczba pytań, jakie mi zadawano, wskazuje na potrzebę większej wymiany bieżących informacji. W dobie globalizacji, powszechnej komunikacji i narasta-

nia poważnych trudności w funkcjonowaniu samorządów adwokackich w Europie jest kluczowym, aby zacieśniać współpracę pomiędzy wszystkimi organizacjami i wspólnie wypracowywać oficjalne stanowiska wobec władz państwowych, unijnych czy sądowych w poszczególnych krajach.

Bartosz Grohman

IZBA BYDGOSKA

MEDAL „25-LECIA PODPISANIA POROZUMIEŃ SIERPNIOWYCH” DLA BYDGOSKIEGO ADWOKATA

Ostatnim akcentem obchodów 25-lecia powstania w Regionie Bydgoskim NSZZ „Solidarność” było uhonorowanie kilkunastu działaczy „S” medalem z okazji 25. rocznicy podpisania Porozumień Sierpniowych¹.

Medale, podczas uroczystości w dniu 12 grudnia 2005 r. z udziałem prezydenta Bydgoszczy **Konstantego Dombrowicza**, wręczył przewodniczący Zarządu Regionu Bydgoskiego „S” **Leszek Walczak**.

Jednym z wyróżnionych był adwokat bydgoski **Maciej Dzierżykraj-Lipowicz**, w 1980 r. sędzia Sądu Rejonowego, współzałożyciel „S” przy sądach bydgoskich, po złożeniu urzędu w stanie wojennym internowany w wojskowym obozie odosobnienia w Czerwonym Borze k. Łomży. Działał w regionalnym podziemiu solidarnościowym oraz opozycji niepodległościowej związanej z Konfederacją Polski Niepodległej.

INFORMACJA O EGZAMINIE NA APLIKACJĘ ADWOKACKĄ I EGZAMINIE ADWOKACKIM W IZBIE BYDGOSKIEJ

I. W dniu 10 grudnia 2005 r. w Izbie bydgoskiej odbył się po raz pierwszy testowy egzamin konkursowy dla kandydatów na aplikację adwokacką według nowych zasad określonych ustawą z dnia 30 czerwca 2005 r. – Prawo o adwokaturze oraz zmianie niektórych innych ustaw.

Spośród 15 kandydatów, którzy przystąpili do tego egzaminu, 12 uzyskało wymaganą liczbę punktów warunkującą wpis na listę aplikantów adwokackich, są to: Anna Adamczyk, Adam Dołhun, Monika Ewert, Daniel Lakner, Oliwia Łozowska, Justyna Pastwa, Paweł Sikorski, Małgorzata Strugacz, Joanna Wanko, Barbara Wiaderek, Roman Wiatrowski i Gracjan Wiśniewski.

Największą liczbę punktów osiągnęli: **Barbara Wiaderek** (229), **Anna Adamczyk** (225) oraz **Adam Dołhun** (224) i **Roman Wiatrowski** (224).

W skład Komisji Egzaminacyjnej wchodził: sędziowie Sądu Apelacyjnego w

---

¹ Zdjęcie medalu z opisem zamieszczone zostało w „Palestrze” 2005, Nr 9–10, s. 288.